Appendix II.

[*Vide* answer to Starred Question No. 808 asked by Sri N. R. Thiagarajan at the meeting of the Legislative Assembly held on 14th March 1961, page 343 supra.]

A.—(*a*) (i) Seventy-eight licences have been granted throughout the State during the year 1960 as detailed below :—

Chingleput	2
North Arcot	9
Thanjavur	3
South Arcot	2
Tiruchirappalli	5
Madurai	12
Ramanathapuram	9
Tirunelveli	12
Coimbatore	8
Salem	15
Nilgiris	1
Other districts	Nil.
Total ...	78

(ii) In Periakulam taluk—1 at Theni.

(*b*) The distribution of iron and steel materials to the fabricators are being made on an equalised basis, as far as possible.

Appendix III.

[*Vide* answer to Starred Question No. 809 asked by Sri A. Vedarathnam at the meeting of the Legislative Assembly held on 14th March 1961, page 344 supra.]

G.O. No. 3792, Food and Agriculture, dated 16th November 1960.

[Food production—Panchayat Administration and Development of Agricultural Production—Preparation of Village Production Plans—Instructions issued.]

1. The draft outline of the Third Five-Year Plan of Madras State lays down that the objective of the Agricultural Development Plan of the State is to increase the production of foodgrains by approximately 33 per cent during the next five years.

2. The necessity for the preparation of village production plans, as part of the Agriculture Development Plans, has been repeatedly emphasised. The actual process of working out such village plans could not however be undertaken till now for want of an organization at the village which could undertake the responsibility for the preparation and execution of these plans.

14th March 1961]

3. The Madras Panchayats Act, 1958, is now in the process of being implemented. Under this Act, Panchayats and Panchayat Unions are being constituted to cover all rural areas of the State. Under section 66 of this Act, the State Government have to entrust to the Panchayat Union all measures relating to the Development of Agriculture, Animal Husbandry and Village Industries.

4. It has now become necessary to specify the items of work relating to Agricultural Development for the carrying out of which, the Panchayats and Panchayat Unions will have to undertake responsibility. It is also necessary to lay down the procedure to be adopted by Panchayats and Panchayat Unions in the preparation of village plans for Agricultural Development.

5. A Memorandum of Instructions specifying the division of responsibility between the State Government and the Panchayat Administration and the procedure to be adopted by the Panchayat Administration in the preparation of plans and programmes for the development of agriculture is appended to this order. The Government direct that the instructions contained in this Memorandum be brought into force immediately.

6. Each District Agricultural Officer will immediately select one Panchayat village in each of the first batch of 75 Panchayat Unions for the preparation of Agricultural Development Plans on the lines set out in the Memorandum of Instruction. The Agricultural Extension Officer of the Block and the Gramasevak should also actively participate in the preparation of this plan. Based on the model plan prepared by the District Agricultural Officer for one Panchayat village in the Block, the Agricultural Extension Officer and the concerned Gramasevaks should assist the other Panchayats to prepare similar Agricultural Production Plans for all villages in the first batch of 75 Panchayat Unions. The Government direct that the preparation of Village Agricultural Production Plans for every Panchayat in the first batch of 75 Panchayat Unions be completed not later than the 31st December 1960.

7. The Government also specifically approve up to the end of the III Plan period the proposal contained in paragraph 26 in section IV of the memorandum appended to this order that a premium of Rs. 2 per railway maund of secondary seed actually distributed by the Gramasahayak be paid to the Gramasahayak through the Panchayat Union and the Panchayat. The details of the financial procedure to be followed for ensuring the proper working of the system of payment of premium will be worked out by the Director of Agriculture and submitted to Government for approval.

8. This order issues with the concurrence of the Finance (Planning and Development I) department—*vide* their U.O. Note No. 3808/60-1, dated 14th November 1960.

APPENDIX I TO G.O. No. 3792.

PANCHAYAT ADMINISTRATION AND DEVELOPMENT OF AGRICULTURAL PRODUCTION DURING THE THIRD PLAN PERIOD.

Section I.

THE THIRD PLAN OBJECTIVES.

1. The first chapter of the draft outline of the Third Five-Year Plan of Madras is devoted to Agriculture. It sets out the most important objective of the agricultural production plan of the State. This is to increase the production of foodgrains by approximately 33 per cent during the next five years.

2. The measures by which this objective is sought to be attained can be classified under three heads of Development of Agricultural Production which may concisely be referred to as below :—

I. Better-Farming.

II. Further Development of the use of Chemical Fertilisers.

III. Further development of Irrigation facilities. In this memorandum, the expression "Better-Farming" is used to include adequate organic manuring; systematic use of improved seeds; adequate plant protection; and the systematic practice of other improved methods of cultivation, subject only to two major exceptions, viz., irrigation and chemical fertilisation.

3. In the present stage of development of agriculture in Madras State, the relative importance of the three classes of methods of increasing food production can be seen from the estimates (set out below) of the contribution each is expected to make in attaining the target increase of 33 per cent during the Third Plan period.

Heads of Develoment of Agricultural Productions,	Percentage increase of food production aimed at during the Third Plan period.
(1)	(2)
	PER CENT.
I Better–Farming	12·5
II Further development of the use of Chemical Fertilisers	12·5
III Further development of Irrigation facilities	8·0
Total ..	33·0

The third place allotted to development of irrigation may seem surprising at first sight; but it reflects correctly the fact that in this State development of irrigation facilities has already proceeded very far, and the scope for further development has become very restricted.

14th March 1961]

Section II.

SPECIFICATION OF THE SCOPE OF RESPONSIBILITY ENTRUSTED TO PANCHAYAT ADMINISTRATION.

4. The expression "Panchayat Administration" is used in this memorandum to designate the new organisation of local administration now being set up in every Development Block under the new Panchayat Act. It includes the Panchayat Union of the Block, all the Village Panchayats in the Block, as well as Town Panchayats (if there be any). There will be 374 Panchayat Administrations in the State, grouped together in 21 District Development Councils.

5. Every Panchayat Administration is expected to frame its own Development Plan for the Third Five-Year Plan period. This will consist of one Five-Year Budget and Five Block Development Programmes (one each for Agriculture; Industries; Communications; Education and Health and Welfare).

6. For purpose of framing the Block Development Programme, it will be necessary to define clearly the scope of responsibility of Panchayat Administration and distinguish it from that of Government. This has been done to a limited extent in the new Panchayat Act. So far as Agriculture and Industries are concerned, it is necessary to establish this division of responsibility, by Government orders issued under section 66 of the new Panchayat Act, whereby developmental functions are to be entrusted to Panchayat Administration. In respect of planned development of Agricultural production the present proposals regarding what Government should continue to be responsible for and what Panchayat Administration should be now made responsible for, are set out in paragraphs 7 to 9 below.

7. Among the three Heads of Development of Agricultural Production set out in paragraph 2 above, "Better-Farming" is the first anhd most important. It is also the Head of Development in which further progress cannot be secured unless Panchayat Administration takes full responsibility therefor, and brings to bear moral pressure and persistent education effort on each and every cultivator. Therefore, primary responsibility for "Better-Farming" will be vested in Panchayat Administration. The responsibility of the State Government will be limited to the provision of assistance to Panchayat Administration, in respect of the following :—

(a) Provision of agricultural grants in terms of the Panchayat Development Schematic Budget;

(b) provision, free of charge, of the services of National Extension service staff; and technical advice of experienced departmental officers;

(c) the supply (on payment) of improved seed-grain produced on State Seed Farms; and

[14th March 1961

(*d*) such other assistance, if any, as may be mutually agreed upon from time to time as necessary for Panchayat Administration and capable of being provided by departmental officers.

NOTE.—According to the definition "Better-Farming" given in paragraph 2 above, the constitution of contour-bunds and other similar soil conservation works will form part of "Better-Farming" and as such, fall within the field of primary responsibility of Panchayat Administration. At present it is carried out as purely departmental operations in limited areas. The process of devolution of responsibility requires careful working out and is under separate consideration. For the present, it should be regarded as totally outside the scope of this memorandum.

8. Nitrogenous fertilisers are the most important among all chemical fertilizers. At present the Government of India carry primary responsibility for procurement and inter-State distribution. This will, necessarily, continue. The responsibility of the State Government is limited to settlement of allocations, making arrangements for distribution and supervising such arrangements. This will also continue. Co-operative societies have now become accepted as the agency for storage, local distribution and retail sale. This will also continue. There are, however, certain problems connected with detailed allocation of available supplies, as well as supervison of use. In order to solve these problems the State Government will need the assistance of Panchayat Administration. The responsibility of Panchayat Administration will, therefore, be limited to the rendering of such administrative assistance, as well as the provision to cultivators of technical advice regarding the use of chemical fertilizers.

9. Provision of new irrigation facilities as well as improvement of existing irrigation facilities divisible into two parts, one relating to public works and another relating to private works.—(i) In respect of the former, responsibility is at present carried by the State Government and discharged partly through the Public Works Department and partly through the Special Minor Irrigation Organization under the Board of Revenue. This will continue. Panchayat Administration will not be required to undertake specific responsibility in this field. It will however, be free to undertake minor improvements of minor irrigation works entrusted to it for maintenance, or of Kudimaramat or other works taken up by them for maintenance. This will be subject to the condition that improvements do not diminish supply to other Blocks and further that the cost involved is met from local resources supplemented by the resources allotted under the Panchayat Development Schematic Budget.

(ii) As regards private works, the State Government are at present providing loans under the Land Improvement Loans Act for the construction of wells and installation of pumpsets. Limited subsidies are also given for construction of wells. This will con-

14th March 1961]

tinue. Panchayat Administration will be called upon to provide information and local supervision but will not have any financial responsibility. The services of extension staff will have to be utilised for the collection of loans.

10. The provisions of paragraph 9 above relate to new works and improvements only. The grant in respect of maintenance of irrigation works will be as below :—

(*a*) The State Government will continue to retain responsibility for the maintenance of major irrigation works only ; (*b*) The maintenance of minor irrigation works (at present maintained by the State Government) will be transferred to Panchayat Administration. (*c*) In respect of Kudimaramat works, the responsibility for efficient maintenance should be taken over by Panchayat Administration (unless customary arrangements for provision of labour by ryots are working satisfactorily).

Efficient discharge by Panchayat Administration of these maintenance responsibilities will form an important part of their duties relating to the agricultural production. Panchayat administration will be encouraged to make the maximum use of "Kuttais", "Ponds", monor streams", and other local supplies. The improvements of such works and their maintenance will be financed on the same basis as Kudimaramat works taken over and maintained by Panchayats.

Section III.

AGRICULTURAL PRODUCTION DEVELOPMENT SCHEME No. I— LOCAL MANURES.

11. According to the estimates made in the Draft outline of the Third-Five-Year Plan of Madras State not less than one half of all the additional food production expected from Better-Farming has to be realised by increasing the quantity and improving the quality of local manures used for crop production; the realisation of the other half is also dependent upon better manuring, as the condition precedent to be fulfilled. There are, at present, a number of different schemes relating to green manuring and composting. All these schemes will hereafter become the responsibility of Panchayat Administration. The first step which every Panchayat should take in preparing Panchayat Agricultural Production Plan will be to integrate these different schemes and frame a single "Local Manures" Scheme as its Agricultural Production Development Scheme No. 1.

12. For purposes of framing this scheme, it will be necessary to adopt a common unit throughout the State, as the unit of measurement of quantities of Local Manures. To this end, it has been decided that *one cart-load (half a ton) of farm-yard manure of fair average quality* should be deemed to be one unit of Local

[14th March 1961

Manuere. It will be necessary to frame a Schedule specifying in respect of every other type of local measure, how much of such manures (e.g., green manuring, various types of manurial green leaf, sheep-penning oil cakes, etc.), will constitute one unit; that is to say, will have the same manurial value as one cart lead (half a ton) of farm yard manure of fair average qualty.

For this purpose, it has been decided that the principle should be that any manurial material which supplies five pounds of nitrogen should be deemed to be one unit of local manure. The Director of Agriculture should arrange to work out a schedule of Manure Units and see that all Agricultural Extension Officers understand it correctly and explain it properly to Panchayats. It is extremely imperative that the instruction should be carried out as a process of social education on the scientific basis of agriculture. Every village should be made manure-conscious and the villager should be evoked to acquire a thorough knowledge of composition of manurial values.

13. The first step in the formulation of the scheme for any village will be the ascertainment of how many Local Manure Units are at present being used in the village for grain crops and how many Local Manure Units ought to be used as the optimum for grain crops and, thereby, determine the deficiency which requiries to be made good in order to increase the production of foodgrains.

The determination of the total number of Local Manure Units, at present in use, can only be approximate. However, it should be made as accurately as possible. The only satisfactory way of doing it would be to assemble all the cultivators in a Planning Conference in the village. The President and members of the Panchayat, assisted by the Village Officers should conduct this Conference. The nature of the calculations and its purpose should be explained to the assembled cultivators. Thereafter, the items of local manure in use should be listed. The number of units of each should be computed, beginning with Farm Yard Manure.

14. How many Local Manure Units *ought* to be used as the basic minimum? In order to answer this question it is necessary that a common rule should be adopted for all Panchayats in the State. To this end, it has been decided as a simple working rule that "*for every acre of any foodgrain crop* 12 *units of local manure must be supplied as its optimum requirement.*"

Where more than one crop is raised on the same land, the rule must be applied in respect of each crop successively. In other words, the minimum requirements assessed at the rate of 12 units per acre should be fixed on the basis of the " gross grain crop acreage " and " not the net grain crop acreage. "

From the requirements thus assessed, the quantity used at present on grain crops (determined in the manner explained at paragraph 13 above) should be deducted. The deficiency to be made good should thus be settled.

14th March 1961]

It should be carefully borne in mind that chemical fertilisers should not be taken into account at any stage of these calculations.

The adoption of the common working rule of 12 units of Local Manure for every acre of grain crop means that every village should put forth its maximum effort to provide up to 12 units in the form of organic manures. Chemical fertilisers should be relied upon for further intensification of yields and not as a substitute for organic manures it will be the duty of the Panchayat to make sure that the supply and use of Local Manures are stepped up to this limit within a period of three years at the latest.

15. Having arrived at the deficiency requiring to be made up, it should then be examined in what form of local manure it can be most conveniently made good. To what extent can green manuring be stepped up? For what purpose, how much green manure seed will be needed; and what arrangements should be made by which that quantity of green manure seed can be secured year after year? To what extent can the direct application to lands of green-leaf manure be stepped up? For that purpose what sort of trees and shrubs should be got planted, and on which lands can they be got planted? How many new compost pits should be got dug? On what lands will they be dug and by whom? How is the additional organic material needed for filling up these pits to be produced? To what extent will they be produced in the form of live-hedges or by border-planting of cultivators' fields? To what extent should they be producted on poramboke lands and waste lands. Every one of these questions should be gone into carefully. The pattern of answers to these questions will vary consideraby with reference to the existing pattern of land use; that is to say the existing pattern of (wet, dry and garden cultivation, and the availability of poromboke and waste lands and other local sources or organic manurial material.

16. As a rule, it is likely to be found that the worst deficiency is locatable on dry lands. A satisfactory method would consist in digging compost pits in the fields themselvse, *at the rate of one standard sized pit for every acre*. The standard size would be 15 feet long, by 8 feet broad and 3 feet deep. The manurial material needed for such pits will have to be provided by such shrubs and trees as Clysicidice Pungam, Ipomea "Adathodda", "Kattamani", etc. The growing of such trees and shrubs as live-hedges and border plantation will, no doubt, present a small problem to cultivators in the first year (in respect of watering and guarding); it will be the duty of the Panchayat to arrange for progressive cultivators to show the way of practical solution of these problems, and ensure that all the rest follow the same practice within a short time. The Panchayat should also arrange for necessary watch and ward.

17. Apart from such action to be taken by individual ryots in their own holdings it will be necessary for every Panchayat to undertake an action programme of plantation of porambokes and waste

[14th March 1961

lands vested in it. The first objective of such plantation should be to ensure the availability of adequate guarantee of manurial material. But the plantation effort need not be limited to it. It should include also plantation of trees and shrubs required for fuel, fodder, and other purposes necessary and useful for the village community. In so far as the fuel supply is increased, the burning of cow dung can be reduced and the supply of farm yard manure correspondingly increased.

18. It is of the highest importance that all these details making up the scheme should be discussed in public at the Planning Conference in order not only that the best possible conditions may be reached, but also in order to ensure the widest possible understanding of the Scheme by all the cultivators, which is an indispensable prerequisite of successful execution of the scheme. After the discussion is over, it will be for the Panchayat to formulate the Scheme in the form of concise and specific statements of the action to be taken by the cultivators individually and by the Panchayat collectively. Where the action has to be taken over two or three years, care holud be taken to specify the phasing and to detail concretely the action to be taken in the first year.

Section VI.

AGRICULTURAL PRODUCTION DEVELOPMENT SCHEME NO. II—IMPROVED SEED GRAIN.

19. The Second Agricultural Production Development Scheme to form part of the Panchayat Agricultural Production Plan must relate to the development of the supply and use of the principal grain crops grown in the Panchayat area, viz., Paddy, Ragi, Cholam and Cumbu.

20. Just as common standard to be attained by all Panchayats in the State has been fixed in respect of Local Manures, it is also necessary to fix a common standard in respect of improved seed grains. The following definition has, accordingly, been decided upon, viz., *improved seed grain means any seed grain certified as improved seed grain by an officer of the National Extension Service establishment, and includes the Progeny of such seed grain of the first generation and the second generation only.*

Seed grain of the third or succeeding generation, even though duly certified seed grain, should not be regarded as improved seed grain.

It follows that a change of seed grain used on every field after every three years is an essential feature of Better-farming, which should be attained and maintained throughout the State.

21. The first step in formulating the Scheme should be to settle the strain of seed grain required for the village. In most cases the improved strains evolved by the Agricultural Development would be

14th March 1961]

available. There would be pockets of cultivation for which departmental strains might not yet be available. In such cases, the District Agricultural Officer is authorised to arrange supply based on mass selection of local variety, distinguished by outstanding performance in yield and other merits.

It will be for the Panchayat to settle the strains for the village, after consultation with the Agricultural Extension Officer. The decision of the Panchayat will require the approval of the District Agricultural Officer in token of his acceptance of responsibility for arranging the supply of seed grain required for the village Seed Farms.

22. The next step will be to determine the quantity of seed grain required for annual supply, and the arrangements for producing this supply for village seed farms. As the entire area should be completed and replaced once in three years, it may be taken that the annual seed supply should be sufficient to plant approximately one third of the total grain crop acreage. The quantities required will vary widely from one area to another with the kind of crop. Similarly, the area of land required for use as village seed farm in order to produce the required annual supply will also vary. It will be for the panchayat to settle, after full further discussion in the Planning Conference, what area of land is required for village seed farm and what quantity of improved seed grain should be produced for distribution for every year. The District Agricultural Officer should satisfy himself that the quantities of seed required to be supplied by him is not in excess of reasonable requirements.

23. The panchayat should then select the cultivators who would produce the required annual supply of Secondary seeds grains on their farms, which are to serve as the village seed farms. The cultivators thus selected should possess the necessary facilities of suitable land and water supply as well as the technical competence. They should command the confidence of the cultivators of the village in respect of compliance with regulations of the National Extension Servce in respect of the purity and vlability of seed grain supplied by them. They should be persons who undertake the responsibility not merely in order to earn the premium payable for their production, but also with zeal for the fulfilment of the Panchayat Agricultural Production Plan, and thereby rendering public service.

24. The number of Gramasahayaks required for every panchayat will have to carefully settled. As a rule, the area used by each Gramasahayak as village seed farm should not exceed three acres. Such a limitation is necessary for ensuring the proper processing required for keeping up purity and viability. If too large a quantity of seed grain has to be produced and stored by any one Gramasahayak, it is inevitable that standards would go down. It is also necessary not to put all the eggs in one basket. There are always possibilities of failure, natural and human; anl they should be guarded against.

Subject to the observance of these guiding considerations, the settlement of the number of Gramasahayaks will be left to the panchayat.

25. There is already a form prescribed for the " Seed Farm Indenture ". The Director of Agriculture should arrange for necessary modifications in this form so as to be suitable for execution by every Gramasahayak, in favour of the president of the panchayat.

26. The modified " Seed Farm Indenture " should (in addition to other conditions, regarding purity, viability and certification procedure) provide for the sale to persons nominated by the panchayat at a " Seed Grain Market Price " settled by the panchayat. In addition to such price payable by the purchasers, the Gramashayak should be eligible for a premium on certified seeds payable by the ' panchayat union. This premium will be limited to quantities which are actually distributed to the farmers after being certified and sealed and passed for distribution by the authorized officer of the National Extension Service Establishment. The rate of premium will be two rupees per railway maund; and will be the same for paddy as well as millets.

27. Wherever the village co-operative society is willing to accept the responsibility, the seed grain should be sold to the society. The society will be under obligation to make the seed grain available to the persons nominated by the panchayat at the prices fixed by the panchayat.

In view of the fact that the process of storage will entail expenditure, the panchayat may take into account the period of storage, while fixing sale prices.

Section V.

OTHER AGRICULTURAL PRODUCTION DEVELOPMENT SCHEMES.

28. While provision is required to be made on uniform principle to all panchayats in respect of the two types of development schemes referred to above; the panchayat will be free to make provision for other types of development schemes also according to local needs. An illustration of the types of Development Schemes for which provision may be thus made is contained in a Model Agricultural Production Plan appended to this memorandum. This Plan was actually prepared by the panchayat of Kalyanakuppam village in Tiruvallur Block of Chingleput district.

14th March 1961]

Section VI.

FINANCE PROVISION.

29. The funds required by panchayat administration for the implementation of the Agricultural Production Development Schemes set out in sections III and IV above will be made available to them in the form of agricultural grants under the Panchayat Development Schematic Budget. As set out in the Panchayat Development Schematic Budget, each Development Block will be eligible for an agricultural grant of Rs. 2 lakhs for five years.

30. Out of this allotment of Rs. 2 lakhs, expenditure on Agricultural Production Development Scheme No. I relating to local manures will be financed on the basis of a specific percentage grant. The grant will cover two-thirds of the expenditure incurred by the Panchayats Expenditure on Agricultural Production Development Scheme No. II relating to Improved Seed grain will be met by the panchayat union from this grant. The panchayat union will be entitled to a full grant to cover the expenditure on the payment of premium to the Gramasahayak as set out in paragraph 26 above, subject to the ceiling that total expenditure on the payment of such premium is limited to an amount not exceeding 30 naye Paise per standard acre of paddy and 15 naye Paise per standard acre of millet under cultivation in each block.

APPENDIX II TO G.O. No. 3792.

MODEL AGRICULTURAL PRODUCTION PLAN.

திருவள்ளூர் வட்டார கல்யாணகுப்ப கிராமப் பஞ்சாயத்துக் கமிட்டி நடவடிக்கைகள்

(1) விவசாய உற்பத்தி உப-கமிட்டி கூட்டம் 1960-ம் ௵ ஆகஸ்டு மாதம் 19உ-ல் நடைபெற்றது.

ஆஜரான அங்கத்தினர்கள்.

1 திரு. டி. சீனிவாசலு நாயுடு.
2 திரு. பி. நரசிம்மலு நாயுடு.
3 திரு. ஜி. எஸ். நாகைய நாயுடு.
4 திரு. பி. கணபதி நாயுடு.
5 திரு. ஏ. செங்கம நாயுடு.
6 திரு. பி. இரங்கைய நாயுடு.

(2) **கம்போஸ்ட் உரம்.**—இந்தக் கிராமத்தில் 52 கம்போஸ்ட் குழிகள் 15 அடி நீளம், 8 அடி அகலம் 3 அடி ஆழம் அளவில் தோண்ட தீர்மானிக்கப்பட்டது.

அடியிற்கண்ட விவசாயிகள் இக்குழிகளைத் தங்கள் கொல்லைகளிலும், தரிசு நிலங்களிலும் வெட்டுவார்கள் :—

1	திரு. நாகைய நாயுடு	2 குழிகள்.
2	திரு. செங்கைய நாயுடு	1 குழி.
3	திரு. இரங்கைய நாயுடு	4 குழிகள்,
4	திரு. டி, சீனிவாசலு நாயுடு	1 குழி,

14th March 1961]

5	திரு. நரசிம்மலு நாயுடு ..	..	2 குழிகள்,
6	திரு. பீ. கணபதி நாயுடு ..	..	2 குழிகள்.
7	திரு. பீ. எத்திராஜுலு நாயுடு ..	..	2 குழிகள்.
8	திரு. ருத்ரைய நாயுடு ..	..	2 குழிகள்.
9	திரு. டி. என். முனுசாமி நாயுடு	..	1 குழி.
10	திரு. ஏ. கிஷ்டம நாயுடு ..	..	2 குழிகள்.
11	திரு. பொட்டி பிள்ளை ..	..	2 குழிகள்.
12	திரு. பி. கிஷ்டம நாயுடு ..	..	1 குழி.

பம்பு செட்டு உள்ளவர் ஒவ்வொருவரும் இரண்டு கம்போஸ்ட் குழிகள் தோண்டி கம்போஸ்ட் உரம் தயார் செய்யத் தீர்மானிக்கப்பட்டது. இரண்டாயிரம் " ஐபோமியா கார்மியா " (கொடி பூவரசு) துண்டங்களைக் குழிகளைச் சுற்றி நடத்தீர்மானிக்கப்பட்டது. இவைகள் கம்போஸ்ட் உரம் தயார் செய்ய வேண்டிய தழைகளைக் கொடுக்கும்.

(3) **பசுந்தாள் உரங்கள்.**—இந்த கிராமத்தில் ஒரு போக நஞ்சை நிலத்தில் 50 எக்கராவில் கொளிஞ்சியும், 10 எக்கராவில் அவிரியும், சாகுபடி செய்யத் தீர்மானிக்கப்பட்டது. இவைகள் சுமார் 100 டன் பசுந்தழை கொடுக்கும்.

(4) **பொறுக்கு விதைநெல்.**—

இந்தக் கிராமத்தில் முக்கியமான சாகுபடி பயிர்.

	நெல்.				விஸ்தீரணம். எக்கர்.
1	சொர்ணவாரி	..	..	..	299
2	சம்பா ..	..	..	..	262
3	நவரை	..	..	..	31

சொர்ணவாரியில் டி.கே.எம். 6 வகையும், சம்பாவில் பி.ஏ.எம். 3, கோ. 19 வகைகளும், நவரையில் கோ. 18 வகையும் சாகுபடி செய்யப்படுகிறது. கீழ்க்கண்ட விவரப்படி கிராம விதைப் பண்ணை நடத்தத்தீர்மானிக்கப்படுகிறது :—

பொறுக்கு விதையின் பெயர். (1)	கிராம விதைப் பண்ணையின் விஸ்திரணம். (2)	விதைப் பண்ணையிலிருந்து பெறக் கூடிய அளவு. (3) மூட்டை.	விதைப் பண்ணை ரயத்து பெயர். (4)	வருடா வருடம் பூர்த்தி செய்ய வேண்டியது. (5) எக்கர்.
சொர்ணவாரி, டி. கே. எம். 6.	1 எக்கர்.	8	திரு. ந. டி. ரங்கய்ய நாயுடு.	33
சம்பா, பி. ஏ. எம்.	2 எக்கர்	20	திரு. சீனிவாசலு நாயுடு, திரு. ரங்கைய நாயுடு.	80
கோ. 19	1 எக்கர்	8	திரு. செங்கைய நாயுடு.	43
நவரை கோ. 18	40 செண்டு	2	திரு. நரசிம்மலு நாயுடு.	8

இந்த விதை நெல் மூட்டைகளை வரும் வருஷத்தில் பரீக்ஷார்த்தமாக தேவையாகக் குறிப்பிட்ட நபர்களுக்கு அறுவடைக்குப் பிறகு விநியோகம் செய்து மீதி விதையை உற்பத்தி செய்யும் விவசாயிகளிடமே இருப்பு வைத்து விதைக்கும் பொழுது விநியோகம் செய்யத் தீர்மானிக்கப்பட்டது.

14th March 1961]

(5) **பயிர் பாதுகாப்பு.**—நோய், பூச்சித் தடுப்பு முறைகளைக் கையாள தீர்மானிக்கப்பட்டது. இந்த கிராமத்திற்கு எட்டு கையால் இயங்கும் ஸ்ப்ரேயர்களேயும், மருந்துகளையும் ஒவ்வொரு தனிப்பட்ட நபரும் வட்டார விஸ்தரிப்பு அலுவலகத்தில் விலைக்கு வாங்கிக்கொள்ளத் தீர்மானிக்கப் பட்டது.

(6) **விவசாய கருவிகள்.**—இந்தக் கிராமத்திற்குத் தகுந்த 50 போஸ் கலப்பைகள், 10 பர்மிசெட்டன், 2 வெட் லெண்ட் பட்லர், 2 பசுந்தாள் மிதிக்கும் கருவிகள் ஆகிய இவைகளைத் தனிப்பட்ட முறையில் விவசாயிகள் வாங்கிக்கொள்ளத் தீர்மானிக்கப்பட்டது.

(7) **ஜப்பான் நெல் சாகுபடி.**—சம்பா போகத்தில் 12 ஏக்கர் விஸ்தீர் ணத்தில் டிமான்ஸ்ட்ரேஷனுக்காக பிளாட்டுகள் போடத் தீர்மானிக்கப் பட்டது.

(8) **நிலக்கடலை.**—ஐம்பது மூட்டை டி.எம்.வீ. 2 வகை வட்டார அலுவலகத்திலிருந்து பெற்று கிராம விதைப்பண்ணையாகச் சாகுபடிசெய்ய தீர்மானிக்கப்பட்டது.

(9) **ஆமணக்கு.**—டி.எம்.வீ. 1, டி.எம்.வீ. 2 வகைகள் 10 ராத்தல் வட்டார அலுவலகத்திலிருந்து பெற்று 20 விவசாயிகளுக்கு வினியோகித்து, வாய்க்கால், வரப்பு ஓரங்களில் நடத்தீர்மானிக்கப்பட்டது.

(10) **மரம் நடுதல்.**—நூற்றைம்பது தென்னைக் கன்றுகளை பஞ்சாயத்து ரோடு ஓரங்களில் கிராமத்தில் நடத் தீர்மானிக்கப்பட்டது. இதற்குத் தேவையான 3′×3′×3′ என்ற அளவில் குழிகள் வெட்டி கம்போஸ்ட் உரம், செம்மண், மணல் இவைகளைக் குழிகளில் நிரப்பி ஒரு மாதம் குழியை ஆற வைத்து பிறகு கன்றுகளை நடத் தீர்மானிக்கப்பட்டன.

(11) **இதர பயிர்கள்.**—கத்திரி, வெண்டை, மிளகாய், பீர்க்கன் தக்காளி போன்றவைகளை விவசாயிகள் 10 ஏக்கராவில் சாகுபடி செய்யத் தீர்மானிக்கப்பட்டது.

(12) **கேழ்வரகு.**—இந்தக் கிராமத்தில் கேழ்வரகின் விஸ்தீர்ணம் 105 ஏக்கர். இதில் கோ-5 வகை விதையை சாகுபடி செய்யத் தீர்மானிக்கப் பட்டது. ஒரு மூட்டை விதையை வட்டார அபிவிருத்தி அலுவலகத்தி லிருந்து பெறத் தீர்மானிக்கப்பட்டது.

(13) **நீர்ப்பாசனம்.**—ஈக்காட்டு கிராமத்திலிருந்து தகுந்த கிணறுகள் வெட்டி இந்த கிராமத்திற்குத் தண்ணீர் கொண்டுவரும் விஷயத்தை ஆராய்ச்சி செய்ய வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்ய சென்னை மாநில டெவலப் மெண்ட் கமிஷனர் அவர்களை முக்கியமாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறோம்.

தற்போது இந்தக் கிராமத்தில் பொது வாய்க்கால்கள் சீர்திருத்தம், குடிமராமத்து முறை செவ்வனவாக நடந்துவருகிறபடியால் இந்த முறையையே கையாளத் தீர்மானிக்கப்பட்டது.

இங்ஙனம்,

கல்யாணகுப்பம் கிராமவாசிகள்.

(ஒப்பம்) டி. சீனிவாசலு நாயுடு.
(,,) பி. நரசிம்மலு நாயுடு.
(,,) ஜி. எஸ். நாகைய நாயுடு.
(,,) பீ. கணபதி நாயுடு.
(,,) ஏ. செங்கம நாயுடு.
(,,) பீ. இரங்கைய நாயுடு.

[14th March 1961

APPENDIX III to G. O. No 3792.

கல்யாணகுப்பம் கிராமம் பஞ்சாயத்து விவசாய திட்டமுறை வகுத்தது.

பிரிவு 1—பூர்வாங்க குறிப்புகள்.

(1) கல்யாணகுப்பம், திருவள்ளூர் வட்டார அபிவிருத்திப் பிராந்தியத்தில் சேர்ந்த ஒரு சிறு கிராமம். இது திருவள்ளூருக்கு வடகிழக்கில் சுமார் இரண்டு மைல் தூரத்தில், வட்டார அபிவிருத்தி அலுவலகத்திலிருந்து ஒரு கல் தொலைவில் அமைந்துள்ளது. தார் இட்ட திருவள்ளூர்–செம்மலை ராஜ பாதையிலிருந்து ஒரு கப்பி ரஸ்தா பாதைமூலம் இக்கிராமத்தை அடையலாம். இந்த ஊருக்குள் வெங்கடேசபுரம், நாராயணபுரம் என இரண்டு கிராமங்கள் உள்ளன. இந்த ஊரின் ஜனத்தொகை கடந்த சென்ஸஸ்படி 961. சுமார் 220 குடும்பங்கள் உண்டு. இருபது ஓட்டு வில்லை வீடுகளும், மற்றவை குடிசை வீடுகளாக உள்ளன. தார்சு வீடு கிடையாது. இந்த ஊரில் உள்ளவர்கள் அனைவரும் விவசாயிகள். சொந்த பட்டா நிலம் உள்ளவர்கள் 38 நபர்கள். சுமார் 270 எக்கர் நிலத்தைச் சாகுபடி செய்கிறார்கள். 313 எக்கர் நஞ்சை நிலமும், 109 எக்கர் புஞ்சை நிலங்களும் உள்ளன. முதல் போகத்தில் 318 எக்கர் நிலமும், இரண்டாம் போகத்தில் 301 எக்கரும், மூன்றும் போகத்தில் சுமார் 30 எக்கரும் சாகுபடி செய்யப்பட்டுவருகின்றது. சொர்ணவாரி காலத்தில் 299 எக்கர் விஸ்தீர்ணமும், சம்பா காலத்தில் 262 எக்கரும், நவரையில் 31 எக்கரும் நெல் சாகுபடி ஆகின்றது. நிலக்கடலை, கேழ்வரகு முக்கியமாகப் புஞ்சைப் பயிர்களாகச் சாகுபடி செய்யப்பட்டுவருகின்றன.

(2) நீர்ப்பாசனத்திற்கு பெரிய கொசவன் ஏரி, கல்யாண இசை ஏரியும், ஓர் ஊற்றும் உண்டு. இவைகளுக்கு மழையே ஆதாரம். செப்டம்பர், அக்டோபர் மாதங்களில் இவைகள் நிரம்பும். மழைக்குத் தகுந்தாற்போல் சுமார் மூன்று அல்லது நான்கு மாதங்களுக்குத் தண்ணீர்இவைகளில் இருக்கும். இந்த ஏரிகளின் மொத்த சாகுபடி விஸ்தீரணம் 318 எக்கர். இதைத் தவிர, 31 கிணறுகள் பட்டா நிலங்களில் உள்ளன. இருபத்தி நான்கு மின்சார மோட்டார்களும், பம்புகளும் இரவைக்கு உபயோகப் படுகின்றன. மொத்தம் 120 குதிரை வேகம் இந்த மோட்டார்களுக்கு உண்டு. இந்த பம்புகள் ஏரிகளில் தண்ணீர் இல்லாதபொழுது ஏரிப் பாசன நிலங்களுக்கும், தனிமையான தோட்ட நிலங்களுக்கும் தண்ணீர் பாய்ச்சுகின்றன. இங்கு தண்ணீர் வசதி குறைவு. சாகுபடிக்கு வேண்டிய தண்ணீர் கிடைப்பது இல்லை. இதனால் பலமுறைகளில் பயிர்களுக்கு நஷ்டம் ஏற்படுவது உண்டு. காலாகாலத்தில் சாகுபடி செய்வதும் முடிவதில்லை.

(3) இந்த ஊர் நிலங்களில் பல வகைப்பட்ட மண்கள் இருக்கின்றன. கருப்பு களிமண் ஆழமானதாகவும், களர் நிலங்களும், மணலும், மணல் சார்ந்த வெள்ளை உவட்டு மண் நிலமும் இருக்கின்றன. செவ்வல் கிடையாது.

(4) தவிர 110 ஜோடி நல்ல உழவு எருதுகளும், நடுத்தரமான 250 பசுக்களும் இருக்கின்றன. பால் கொடுக்கும் நல்ல பசுக்கள் இல்லை. மந்தைக்காக 662 செம்மறி ஆடுகள் இருக்கின்றன. பன்றிகள் பதினாறும் சுமார் மூவாயிரம் வாத்துகளும் உண்டு.

(5) இந்த ஊரில் வருஷம் ஒன்றுக்கு சுமார் 3,000 மூட்டை நெல்லும், 400 மூட்டை கேழ்வரகும், 2,500 மூட்டை நிலக்கடலையும் உற்பத்தி ஆகின்றது.

(6) இந்த ஊரில் ஐந்தாம் வகுப்புவரையில் ஒரு பள்ளிக்கூடமும், சுமார் இரண்டு மைல் தூரத்தில் ஒரு ஆஸ்பத்திரியும் இருக்கின்றன. இந்த ஊரில் உள்ள புராதனமான பெருமாள் கோவிலில் கிராமப் பொதுக்கூட்டங்கள் நடைபெறும்.

14th March 1961]

(7) இந்தக் கிராமத்தில் 7 பேர் அடங்கின ஒரு பஞ்சாயத்து அமைந்திருக்கிறது.

பஞ்சாயத்து மெம்பர்களின் பெயர்கள்.

1 திரு. டி. நரசிம்மலு நாயுடு—தலைவர்.
2 திரு. கணபதி—உப-தலைவர்.
3 திரு. டி. சீனுவாசலு நாயுடு.
4 திரு. ஏ. செங்கம நாயடு.
5 திரு. ஏ. குருசாமி நாயுடு.
6 திரு. தேசைய நாயுடு.
7 திரு. வரதன்.

(8) கிராமப் பஞ்சாயத்து ஆதரவில் உணவு அபிவிருத்தித் திட்டத்தை உருவாக்க இந்த கிராமம் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டது. இவ்வூர் பள்ளிக் கூடம் பொதுக்கூட்டம் போட வசதிகளுடன் இருந்தால் இந்த இடத்தில் 1960-ம்வு ஆகஸ்டு மாதம் 19-ந் தேதி வெள்ளிக்கிழமை காலை சுமார் 9 மணிக்கு பஞ்சாயத்துக் கூட்டம், வரும் ஆண்டுக்கு கிராமத்திற்கு உணவு உற்பத்தி திட்டம் வகுக்க ஆரம்பமாயிற்று. முன்பே இக்கூட்டத்தைப்பற்றி பிரசுரம் செய்யப்பட்டிருந்ததால் பஞ்சாயத்து தலைவர் உப தலைவர், மற்ற மெம்பர்களும், கிராம உத்தியோகஸ்தர்களும் வந்திருந்தனர். கூட்டத்தில் மாகாண டெவலப்மெண்ட் கமிஷனர், ஜில்லா கலெக்டர், கவர்மெண்ட் டிப்டி செகரட்டரி, ஜில்லா விவசாய ஆபீஸர், வட்டார அபிவிருத்தியாளர் விஸ்தரிப்பாளர்கள், கிராம சேவகர்கள் அனைவரும் கலந்துகொண்டார்கள். இங்கு நடப்பதைக் கவனிக்க இந்த ஊரிலும், பக்கத்து ஊர்களிலிருந்தும் சுமார் நூறு விவசாயிகள் வந்து இருந்தார்கள். இந்த ஊரில் ஒரு திருவிழா போன்று இருந்தது. இந்த ஊர் விவசாயிகள் மிக்க ஊக்கமாகவும், விவசாயத் திட்டமிட ஆர்வமாயும் இருந்தார்கள்.

பிரிவு 2—நெல் ஏக்கர் விகித விளைச்சல் அதிகரிப்பு.

(9) திட்டமிடுவதற்கு ஆறு பஞ்சாயத்து மெம்பர்கள் கொண்ட ஒரு உப கமிட்டி தற்காலிகமாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டது.

(10) தகுந்த திட்டமிட விவசாய விஷயத்தைப்பற்றி சரியான புள்ளிக் குறிப்புகள் தேவை. சரியான விவசாய புள்ளி விவரங்கள் கிடையாது. கிராம கணக்குப் பிள்ளைகள் தங்கள் புஸ்தகங்களில் பதிவு செய்யும் அடங்கல் கணக்கும், ஆடு, மாடு எண்ணிக்கை புள்ளி விவரங்களைத் தவிர வேறு ஒன்றும் கிடைப்பதில்லை. இந்த ஊரில் எவ்வளவு நெல் முதலியன தானியங்கள் உற்பத்தியாயிற்று. எவ்வளவு உரம் நிலத்திற்கு இடப்பெற்றது, முதலியவைகளை வாய்க்கணக்கிலிருந்தும், யோசனையிலிருந்தும் நிரூபணம் செய்து திட்டமிட வேண்டியிருக்கிறது.

(11) விவசாயத் திட்டமிட தகுந்த மண் ஆராய்ச்சி இந்த கிராமத்திலும் பக்கத்து கிராமங்களிலும் செய்து, குறிப்பாக மண்ணின் தன்மை தெரியவில்லை.

(12) திட்டமிடுவதற்கு முதலாவதாக இந்த ஊரில் மொத்தமாக சென்ற ஆண்டு எவ்வளவு நெல் உற்பத்தி ஆயிற்று. திட்டத்தில் எவ்வளவு செய்ய வேண்டுமென்று விவாதம் ஆரம்பம் செய்யப்பட்டது. கணக்குப் பிள்ளையிடம் அடங்களில் மாசூல் ஆன கணக்கைத் தவிர வேறு புள்ளி ஒன்றும் கிடைக்கவில்லை. ஒரு பஞ்சாயத்து மெம்பர் பத்தாயிரம் மூட்டை நெல் விளையும் என்று ஆரம்பித்தார். மற்றொருவர் ஆராயிரம் மூட்டைகள்தான் விலையும் என்றார். மிகுந்த விவாதத்திற்குப் பிறகு 3,000 மூட்டைகள்தான் விளையும் எனத் தோராயமாக உத்தேசமாக தீர்மானிக்கப்பட்டது. தனிப்பட்ட சில விவசாயிகளுக்கு ஏக்கர் ஒன்றுக்கு எவ்வளவு விளைந்தது என விசாரித்ததில் அவர்கள் பன்னிரண்டு முதல்

[14th March 1961

எட்டுவரை உத்தேசம் சொன்னார்கள். இப்படி சரியான கணக்கு கிடைக்காததால் மிகவும் இந்த ஊரில் குறைவாக விளைவிக்கப்பட்ட எட்டு மூட்டை நெல்லை அதிகமாக விளைந்ததாக சொன்ன பன்னிரண்டு மூட்டைகளாக விளைவிக்க வேண்டும் எனத் தீர்மானிக்கப்பட்டது. அதாவது மூவாயிரம் மூட்டை நெல்லை நாலாயிரத்து ஐந்நூறுக்க வேண்டுமெனத் தீர்மானிக்கப்பட்டது.

(13) இந்த ஊரில் சாகுபடியில் எவ்வளவு ஏக்கர் சொர்ணவாரி பயிர் எவ்வளவு சம்பாபயிர், எவ்வளவு நவரை எனவும் சரியான கணக்கு இல்லை. மேற்கண்ட சூழ்நிலையில் மகசூலை ஏக்கர் ஒன்றுக்கு ஒன்றிலிருந்து சுமார் 50 சத விகிதம் நெல் மகசூலை அதிகப்படுத்துவதே திட்டத்தின் நோக்கமாகும்.

பிரிவு 3—எரு உபயோகம் அதிகரிப்பு.

(14) நெல் மகசூலை இப்படி அதிகமாக்க உரங்களே தகுந்த முக்கியமான ஏதுவாகும். இந்த ஊரில் நல்ல உரமிட்ட நிலமென்பது பன்னிரண்டு வண்டி குப்பை எருவிட்டது என உத்தேசமாகத் தீர்மானிக்கப்பட்டது. இந்தக் கிராமத்தில் சுமார் 220 வீடுகளிலிருந்து வீடு ஒன்றுக்கு வருஷத்திற்கு ஐந்து வண்டி நல்ல எரு கிடைக்குமென்று கணக்கிடப்பட்டு சுமார் 1,110 வண்டி எரு கிடைக்குமென்று முடிவு செய்யப்பட்டது. இந்த ஊரில் சாகுபடியாகும் 392 ஏக்கர் நெல்லுக்குச் சரியான தேவையான உரம் தழைச்சத்து அளவில் ஏக்கர் ஒன்றுக்கு 60 ராத்தல் வீதம் 22, 520 ராத்தல் நைட்ரஜன் யூனிட்டுகள். இது சராசரியாக வண்டி ஒன்றுக்கு ஐந்து ராத்தல் நைட்ரஜன் எனக் கணக்கிடப்பட்டு 392 ஏக்கருக்கு 4,504 வண்டி எரு தேவை என முடிவிற்கு வரப்பட்டது. இதில் சுமார் 1, 110 வண்டி எரு கிராமத்தில் தற்பொழுது கிடைக்கிறது. ஆகவே கிராமத்தில் சுலபமாகத் தயாரிக்கப்படுவது கம்போஸ்டு உரம். இதை எவ்வளவு அதிகமாகத் தயாரிக்கப்படும் என விவாதம் செய்யப்பட்டது. கடைசியாக கம்போஸ்டு மூலமாக சுமார் ஆயிரம் வண்டி தயாரிக்கலாம் என முடிவிற்கு வரப்பட்டது. இதை யார் யார் தயாரிப்பது என விவாதித்து பஞ்சாயத்து தயாரிப்பதா? அல்லது தனிப்பட்ட விவசாயிகள் தயாரிப்பதா? என நீண்ட விவாதத்தின்பேரில் தனிப்பட்ட விவசாயிகளே தயாரிப்பது என தீர்மானிக்கப்பட்டது. ஒவ்வொரு பம்பு செட் உள்ளவர்களும், இரண்டு கம்போஸ்டு குழி போட்டு கம்போஸ்டு தயாரிப்பது என முடிவுசெய்து முடிவில் 52 குழிகள் (15'×8'×3') வெட்டி கம்போஸ்டு தயார் செய்வது எனத் தீர்மானிக்கப்பட்டது. இதற்குத் தேவையான கழிவுப் பொருள்கள் கிடைக்குமோ என சந்தேகம் வந்தது. அதற்காக ஒவ்வொரு எருக்குழியின் பக்கத்தில் குழி ஒன்றுக்கு நாற்பது ஐப்போமியா காரினியா (சீமை பூவரசு) கொடிகளை மொத்தம் இரண்டாயிரம் கொடிகள் நடுவது எனத் தீர்மானிக்கப்பட்டது, இம் மாதிரியாக வருடம் ஒன்றுக்கு ஆயிரம் வண்டி கம்போஸ்டு உரம் தயாரிப்பது என முடிவு செய்யப்பட்டது.

(15) கம்போஸ்டு உரத்திற்கு அடுத்தப்படியாக கிராமத்தில் உற்பத்தி செய்யக்கூடியது பசுந்தாள் உரம். இவ்வூரில் பசுந்தாள் உரம் சாகுபடி செய்வது அதிகமாக இல்லை. விசாரித்ததில் இதற்கு முக்கிய காரணம் சாகுபடி செய்யச்கூடிய நிலங்கள் எல்லாம் வருஷத்திற்கு இரண்டு முறை பயிராக்கப்படுகின்றன. பசுந்தாள் உரம் பயிர்கள் சாகுபடி செய்ய அதிகமான நிலம் தரிசு விடப்படுவது இல்லை. கோடையில் பசுந்தாள் சாகுபடி செய்ய விதைக்க தண்ணீர் வசதி இல்லை. மூன்றாவது கோடையில் விதைத்தால் ஆடு, மாடுகள் இவைகள் மேய்ந்துவிடுகின்றன. இக் காரணங்களால் இந்த ஊரில் பசுந்தாள் உரத்திற்கு ஐந்து ஏக்கர் அவரித்தாள் சாகுபடி செய்யப்பட்டு வருகிறது. ஒரு போக நஞ்சைகளில் அடுத்த ஆண்டில் ஐம்பது ஏக்கரில் கொளிஞ்சி சாகுபடி செய்வதாகத் தீர்மானிக்கப்பட்டது. இந்த விதையை நெல் அறுவடைக்கு முன்பு ஐம்பது ஏக்கரில் விதைத்தால், நெல் அறுவடைக்கு பிறகு இது முளைத்து சுமார் ஆறு மாதத்தில் தழைக்கு தயாராகி இருக்கும், வெப்பத்திற்கு இது தாங்கும். ஆடு மாடுகள் மேயாது. ஒரு வருடம் விதைத்து விட்டால் பின் வருடங்

14th March 1961]

களில் தானுகவே வளரும். தழை மிக சத்து உள்ளது. இதைத் தவிர அவுரி 10 ஏக்கரும், கிளீரிசிடியா செடிகள் 500-ம் சாகுபடி செய்வது எனத் தீர்மானிக்கப்பட்டது. இதன்படி சுமார் ஆயிரம் வண்டி எருவிற்கு சமமான சத்து கிடைக்கும்.

(16) இந்த ஊரில் சுமார் 662 செம்மறி ஆடுகளும், சுமார் 200 மந்தை மாட்டு உருப்படிகளும் இருக்கின்றன. இவைகளை நிலங்களில் மந்தை இடுவது வழக்கம். வருடத்தில் இரண்டு மாதம் இந்த ஊரில் மந்தை இடப்படுகிறது. இதைப்பற்றி சரியான புள்ளி விவரம் இல்லாத தால் இதிலிருந்து சுமார் 500 வண்டி எரு சத்து கிடைப்பதென்று தீர்மானிக்கப்பட்டது.

(17) கடலைப் பிண்ணுக்கு எருவிடுவது இந்த ஊரில் வழக்கம். எவ்வளவு மூட்டை இடுகிறார்கள் என சரியான குறிப்பு அகப்படவில்லை. ஏக்கர் ஒன்றுக்கு மூன்று மூட்டை வீதம் சுமார் ஆயிரம் மூட்டை இடுவ தாகச் சொன்னார். மற்றவர் அதைத்தடுத்து அறுநூறு என்றார். விவா தத்திற்குப் பிறகு அது இருநூறு ஆயிற்று. என்னுடைய உத்தேசம் நூறு மூட்டை நிலக்கடலை பிண்ணுக்கு கிடைப்பது இல்லை. இதன் விலை அதிகம். இந்த கிராமத்தில் பிண்ணுக்கு அளவு ஆயிரம் வண்டி எருவிற்கு சமமாக சொல்லலாம். இதற்குப் பதிலாக பூவரசு, கிளீரிசிடியா முதலிய மரங்களை அதிகமாகப் பயிரிட்டு எருவைத் தயாரித்துக்கொள்வது நலம்.

(18) பிறகு ரசாயன உரத்தைப்பற்றி விவாதம் நிகழ்ந்தது. இவ்வளவு கிடைக்குமென்று நிச்சயமாகச் சொல்ல முடியவில்லை. தேவைக்கு வேண்டிய அளவு கிடையாது. கிடைத்ததை இடுவது நலமென்று தோன்றிற்று.

(19) ஆகவே இந்த ஊருக்கு தேவையான சுமார் 4,800 வண்டி எருவை அடியிற்கண்ட விதமாக பூர்த்தி செய்வது எனத் தீர்மானிக்கப்பட்டது.

1.	தற்பொழுது கிடைக்கும் மாட்டு தொழு எரு	1,110	வண்டி
2.	கம்போஸ்டு	1,000	,,
3.	பசுந்தாள் உரம் பயிர்கள், மரங்கள் மூலம்	1,000	,,
4.	ஆட்டு கிடை மூலமாக	500	,,
5.	ரசாயன எருக்கள் மூலமாக	800	,,
	ஆக மொத்தம் ..	4,410	வண்டிகள்.

பிரிவு 4—பொறுக்கு விதை நெல் உற்பத்தி, சப்ளை, உபயோகம் அதிகரிப்பு.

(20) எருவிற்கு அடுத்தது பொறுக்கு விதை மகசூலை அதிகப்படுத்து கிறது. இந்த கிராமத்தில் பயிராகும் பொறுக்கு விதை ரகங்கள் டி. கே. எம். 6., பி. ஏ. எம். 3., கோ. 19. பொறுக்கு விதைகள் கிராம விதைப் பண்ணையிலிருந்து கொடுக்கப்பட்ட மூன்று வருஷங்கள் வரைதான் சுத்த மாக இருக்கும். அதன்பிறகு இதை மாற்ற வேண்டுவது அவசியம். இதில் கலப்பு ஏற்படுகிறது. சத்தும் குறையும். இந்த அடிப்படை நோக் கத்தைக் கொண்டு, இந்த கிராமத்தில் சாகுபடியாகும் நெல் விஸ்தீரணத் திற்குத் தகுந்த பொறுக்கு விதை வகைகளை கிராம விதைப்பண்ணை மூலம் உற்பத்தி செய்து விநியோகம் செய்வது எனத் தீர்மானிக்கப்பட்டது. கிராம விதைப் பண்ணையின் விஸ்தீரணம், தேவையான விதை அளவு, யார் விதைப்பண்ணைகளை நடத்துவது என்ற விவரங்கள் இதில் சேர்த்துள்ள மூன்றுவது தீர்மானத்தில் விவரமாகக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது.

(21) இந்த விதைப்பண்ணைகளைத் தனிப்பட்ட நபர்களேதான் நடத்த முடியும் எனவும் தீர்மானிக்கப்பட்டது. விதைவைய அறுவடைக்குப் பிறகு, விவசாய விஸ்தரிப்பு அதிகாரி பரீட்சை செய்து சீல் வைக்கவேண்டும். தவிர, மாற்றுப் பயிர்களைக் களைந்து எடுக்க கிராம ஊழியர்கள் உதவி

வேண்டும். நாற்றங்கால்கள் தனியாக விதைக்க வேண்டும். அடிப்பதற்கு தனிக் களம் தேவை. விதைகள் சேகரம் செய்ய புது கோணிகள் தேவை. இதனால் ஏற்படும் அதிக செலவிற்கு மணங்கு ஒன்றுக்கு இரண்டு ரூபாய் மார்கெட் ரேட்டுக்கு மேல் பிரிமியம் தேவையாகும் என தீர்மானிக்கப் பட்டது. இந்த பிரிமியத்தை விதைப்பண்ணை விவசாயிகள், விதையை விற்பவர்களிடமிருந்து வசூலித்துக் கொள்ளலாம். விதையை, கிராம பஞ்சாயத்து நியமனம் செய்பவர்களுக்கு விநியோகம் செய்ய வேண்டும். அறுவடையான விதையை, அடுத்த விதைப்பு காலம் வரை பாதுகாத்து வைப்பது மிகவும் சிரமமானதால் எவ்வளவு விரைவில் விநியோகம் செய்ய முடியுமோ அவ்வளவு துரிதமாக விநியோகம் செய்துவிட வேண்டியது. காலதாமதம் ஏற்பட்டால் சேமித்த வைத்து இருக்கும் விதைப்பண்ணை விவசாயிக்கு மணங்கு ஒன்றுக்கு ஒரு ரூபாய் பிரிமியமாய்க் கொடுக்க தீர்மானிக்கப்பட்டது. மேற்கண்ட விதைகளை ரொக்க விலைக்கு கொடுக்க தீர்மானிக்கப்பட்டது. இதற்குத் தேவையான பணம் வாங்குபவர் சரிப்படுத்திக்கொள்ள வேண்டியது.

பிரிவு 5—நெல் பயிர் பாதுகாப்புக்கு நடவடிக்கைகள்.

(22) **பயிர் பாதுகாப்பு.**—நோய், பூச்சி தடுப்பு முறைகளை அதிகமாகக் கையாளத் தீர்மானிக்கப்பட்டது.]

மருந்துகள், ஸ்பிரேயர்கள், தனிப்பட்ட நபர்களே வாங்கிக் கொள்ள வேண்டும். பவர் ஸ்பிரேயர் தேவை இல்லை எனவும் முடிவு செய்யப்பட்டது. தற்பொழுது நல்ல டஸ்டர்கள் இல்லாததால் துணிகளைக் கொண்டு பொடி மருந்துகளைத் தூவ முடிவு செய்யப்பட்டது.

(23) **விவசாயக் கருவிகள்.**—இந்த ஊருக்குத் தேவையான விவசாயக் கருவிகள் ஆவன:—

போஸ் கலப்பை	50
பர்மிஸ் செட்டன்	10
பட்லர்	2
தழை மிதிக்கும் கருவிகள்	2

இவைகளை ரொக்கத்திற்கு தனிப்பட்ட நபர்கள் வாங்கிக்கொள்ள தீர்மானிக்கப்பட்டது.

(24) **ஜப்பான் சாகுபடி.**—வேண்டிய ரசாயன உரங்கள் கிடைக்காத தாலும், வரிசையில் நட அதிக ஆட்கள் தேவைப்படுகிறபடியாலும், பரீட்சார்த்தமாக டிமான்ஸ்ட்ரேஷன் பிளாட்டுக்கள் போட முடிவு செய்யப்பட்டது. ஜப்பான் நெல் சாகுபடியைப்பற்றி மிகுந்த விவாதம் நடந்தது. சிலர் வரிசையாக நாற்று நட ஆள் அதிகமாக தேவைப் படுகிறதென்றும், ரசாயன உரம் வேண்டிய அளவு கிடைப்பதில்லை என்றும் சொன்னார்கள். தவிரவும், வரிசையில் நடுவதால் மகசூல் அதிகப்படுவதில்லை என்றும் சொன்னார்கள். நாற்றுகள் மிச்சப்படுவது, களை எடுப்பதில் செலவு குறைவது இவைகளைப்பற்றிக் கவனிக்கவேயில்லை. சில விவசாயிகள் டிமான்ஸ்ட்ரேஷன் பிளாட்டுகள், கண்ட்ரோல் பிளாட்டுகள் (Demonstration and Control plots) கிரமமாக சாகுபடி செய்யத் தீர்மானிக்கப்பட்டது.

பிரிவு 6—நெல் நீங்கலாக இதர பயிர் வகைகள் உற்பத்தி அதிகரிப்பு.

(25) நெல்லுக்கு அடுத்தபடியாக நிலக்கடலை இந்த ஊரில் முக்கியமான பயிர். இது நஞ்சையில் நெல்லுக்கு பிறகும் மழைகாலத்தில் புஞ்சையிலும் சுமார் நானூறு ஏக்கரில் ஒவ்வொரு வருஷமும் சாகுபடி செய்யப்பட்டு வருகிறது. குத்துக்கடலை வகைத்தான் இருக்கிறது. இதன் அபிவிருத்திக்கு ஐம்பது மூட்டை டி. எம். வீ. 2 கடலை வகையை, கிராம விதைப்பண்ணையில் அடுத்த ஆண்டில் விவசாய அலுவலகத்திலிருந்து பெற்று சாகுபடி செய்து விதையை அபிவிருத்தி செய்துகொள்ள முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

14th March 1961]

(26) கேழ்வரகு, கல்யாணகுப்பம் கிராமத்தில் முக்கியமான உணவுப் பயிர். இது பல பட்டங்களில், தோட்டக்கால் நிலங்களில் பயிர் செய்யப் படுகிறது. இந்த ஊரில் கோ. 5 கேழ்வரகு விதை பிடித்தமாக இருக்கிறது. ஒரு மூட்டை விதையை வட்டார அபிவிருத்தி அலுவலகத்தி லிருந்து பெற்று இதை கிராம விதைப்பண்ணைகள் மூலம் விருத்தி செய்யத் தீர்மானிக்கப்பட்டது.

(27) தற்பொழுது இலவசமாக சிறிது அளவு ஆமணக்கு விதை விவசாய அலுவலகத்தில் கிடைப்பதால் பத்து ராத்தல் விதையைப் பெற்று வாய்க்கால் வரப்பு ஓரங்களில் விவசாயிகள் நடுவதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. இதனால் விவசாயிகளுக்குத் தங்கள் வீட்டு உபயோகத்திற்கு போதுமான அளவு ஆமணக்கு கிடைக்கும். இதுவரையில் இந்த ஊரில் ஆமணக்கு சாகுபடி கிடையாது.

(28) இந்த கிராமத்தில் காய்கறி சாகுபடி தற்பொழுது அதிகமாகக் கிடையாது. விவசாயிகள் தங்கள் உபயோகத்திற்க்குகூட காய்கறிகளை வெளியில் வாங்கி வருகிறார்கள். ஒவ்வொரு குடும்பத்திற்கும் வேண்டிய அளவு காய்கறிகளைச் சாகுபடி செய்ய கிராமத்தில், கத்தரி, வெண்டை மிளகாய், பீர்க்கன், தக்காளி இவைகளை சுமார் பத்து ஏக்கரில் சாகுபடி செய்யத் தீர்மானிக்கப்பட்டது.

பிரிவு 7—மரம் நடுதல்.

(29) பஞ்சாயத்து பாதைகளுக்கு இரண்டு புறமும் 150 தென்னங் கன்றுகள் நட்டுக் காப்பாற்ற தீர்மானிக்கப்பட்டது. இவைகள் காய்ப்பிற்கு வந்த பிறகு இது பஞ்சாயத்திற்கு வருமானமாகும். தென்னங் கன்றுகள் நட்டு பாதுகாத்து காய்ப்பிற்கு வரும் வரை கன்றுக்கு சுமார் பத்து ரூபாய் செலவாகும். இதை பஞ்சாயத்து ஏற்றுக்கொள்ளும். இதற்கு தேவை யான கடன் பஞ்சாயத்திற்குக் கொடுக்க ஆராயவேண்டும்.

பிரிவு 8—பாசனம்.

(30) குடிமராமத்து.—இந்த கிராமத்தில் குடிமராமத்து திட்டம் செம்மை யாக நடந்து வருகிறது. பொது வாய்க்கால் செப்பனிட ஆகும் செலவை விவசாயிகள் தாங்களே செய்து வருகிறார்கள். இம் முறையில் மாறுதல் தேவை இல்லை.

(31) ஈக்காடு கிராமத்தில் ஒரு பெரிய கிணறு வெட்டி அதிலிருந்து தண்ணீர் கொண்டு வரும் திட்டத்தை ஆராய வேண்டிக்கொண்டது.

பிரிவு 9—முடிவுரை.

(32) இந்தப் பஞ்சாயத்துக் கூட்டம் மேற்கண்ட திட்டத்தை வகுக்க 1960-ம் ஆகஸ்ட்டு மாதம் 16, 20 தேதிகளில் இரண்டு நாட்கள் வெகு மும்முரமாக நடைபெற்று திட்டம் வெற்றிகரமாக வகுக்கப்பட்டது.

Food and Agriculture Department Memo. No. 169646 (a) FV/60-2, dated 22nd December 1960.

[Food Production—Panchayat Administration and Development of Agricultural Production—Preparation of Village Production Plans—Date of completion—Extended.]

In partial modificaton of the orders issued in paragraph 6 of G.O. No. 3792, Food and Agriculture, dated 16th November 1960, the Government direct that the preparation of Village Agricultural Production Plans for every Panchayat in the first batch of 75 Panchayat Unions be completed not later than the 31st March 1961.